
Plenarhandling

A9-0357/2023

13.11.2023

BETÄNKANDE

om nuläget i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och
framtidsutsikterna
(2021/2169(INI))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Gabriel Mato

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	35
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	38
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	39

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om nuläget i genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken och framtidsutsikterna (2021/2169(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 3, 4, 5, 11, 13, 38, 39, 43 och 349,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering (*havsplaneringsdirektivet*)²,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om småskaligt och icke-industriellt fiske samt reformen av den gemensamma fiskeripolitiken³,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2021 om mer fisk i haven – åtgärder för att främja återhämtning av bestånd över maximal hållbar avkastning, inbegripet återhämtningsområden för fisk och marina skyddsområden⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 18 maj 2021 om säkerställande av målen för landningsskyldigheten enligt artikel 15 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juni 2021 om EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv⁶,
- med beaktande av sin resolution av den 16 september 2021 om fiskare för framtiden: locka en ny generation arbetskraft till fiskerinäringen och skapa sysselsättning i kustsamhällen⁷.
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2021 om från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem⁸,

---

¹ [EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.](#)

² [EUT L 257, 28.8.2014, s. 135.](#)

³ [EUT C 419, 16.12.2015, s. 167.](#)

⁴ [EUT C 456, 10.11.2021, s. 129.](#)

⁵ [EUT C 15, 12.1.2022, s. 9.](#)

⁶ [EUT C 67, 8.2.2022, s. 25.](#)

⁷ [EUT C 117, 11.3.2022, s. 67.](#)

⁸ [EUT C 184, 5.5.2022, s. 2.](#)

- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2022 om framtiden för fisket i Engelska kanalen, Nordsjön, Irländska sjön och Atlanten mot bakgrund av Förenade kungarikets utträde ur EU⁹,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2022 om genomförandet av artikel 17 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken¹⁰,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2023 om läget för det småskaliga fisket i EU och framtidsutsikter¹¹,
- med beaktande av rådets resolution av den 3 november 1976 *Certain external aspects of the creation of a 200-mile fishing zone in the Community with effect from 1 January 1977*¹² (1976 Hague Resolution) (inte översatt till svenska), särskilt bilaga VII,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 oktober 2007 *En integrerad havspolitik för Europeiska unionen* (COM(2007)0575),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030: Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020)0380),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 21 februari 2023 *Den gemensamma fiskeripolitiken i dag och i morgon: en pakt för fisket och haven för en hållbar, vetenskapsbaserad, innovativ och inkluderande fiskeförvaltning* (COM(2023)0103),
- med beaktande av rapporten från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) av den 26 september 2019 *Social data in the EU fisheries sector* (inte översatt till svenska) (STECF 19-03),
- med beaktande av STECF:s rapport av den 10 december 2020 *Social dimension of the CFP* (inte översatt till svenska) (STECF 20-14),
- med beaktande av studien från juli 2021 för fiskeriutskottets räkning *Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture* (inte översatt till svenska),
- med beaktande av STECF:s rapport av den 8 december 2021 *The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet* (inte översatt till svenska) (STECF 21-08),
- med beaktande av dokumentet med ekonomiska analyser om havsfrågor från kommissionens generaldirektorat för havsfrågor och fiske av den 9 mars 2021 *Maritime economic paper No 8/2020 The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results* (inte översatt till svenska),

---

⁹ [EUT C 434, 15.11.2022, s. 2.](#)

¹⁰ [EUT C 493, 27.12.2022, s. 62.](#)

¹¹ [EUT C 214, 16.6.2023, s. 150.](#)

¹² [EGT C 105, 7.5.1981, s. 1.](#)

- med beaktande av rapporten från Europeiska kommissionens genomförandeorgan för klimat, infrastruktur och miljö av den 7 oktober 2022 *Climate Change and the Common Fisheries Policy* (inte översatt till svenska)¹³,
- med beaktande av Världsbankens rapport 2017 *The sunken billions revisited: Progress and Challenges in Global Marine Fisheries* (inte översatt till svenska),
- med beaktande av yttrandet från Galiciens råd för fiskerifrågor av den 8 februari 2022 om översynen av den gemensamma fiskeripolitiken,
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A9-0357/2023), och av följande skäl:
  - A. Eftersom parlamentet redan har yttrat sig om många specifika delar av den gemensamma fiskeripolitiken bygger detta betänkande på tidigare sektorsrapporter och innehåller en övergripande politisk bedömning av hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar och en reflektion över framtidsutsikterna, med särskilt fokus på bevarandet av levande marina resurser och förvaltningen av fisket inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken.
  - B. Enligt artikel 39 i EUF-fördraget ska den gemensamma fiskeripolitiken, på alla dess områden, särskilt för bevarandet av havets biologiska resurser, bland annat säkerställa en skälig levnadsstandard för fiskesamhällena och trygga försörjningen (livsmedelstrygghet). Dessutom föreskriver artikel 11 i EUF-fördraget att ”[m]iljöskyddskraven ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling”.
  - C. Den gemensamma fiskeripolitiken strävar efter att säkerställa ”att fiskeri- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende”. Den gemensamma fiskeripolitiken omfattar också målet att bidra till att ”trygga livsmedelsförsörjningen” och nämner målen att ”genomföra en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen, för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras”, att bidra till ”en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskerinäringen, med beaktande av kustnära fiske och socioekonomiska aspekter” och att främja ”det kustnära fisket, varvid hänsyn ska tas till socioekonomiska aspekter”.
  - D. Det räcker inte att bevara de fiskade bestånden och uppnå den gemensamma fiskeripolitikens miljömål i allmänhet för att dra slutsatsen att den gemensamma fiskeripolitiken har varit framgångsrik.

---

¹³ Europeiska kommissionen, Europeiska genomförandeorganet för klimat, infrastruktur och miljö, Bastardie, F., Feary, D., Kell, L. m.fl., [Climate change and the common fisheries policy – adaptation and building resilience to the effects of climate change on fisheries and reduction of greenhouse gas from fishing: final report](#), Europeiska unionens publikationsbyrå, 2022.

- E. En balans bör upprätthållas mellan de tre hållbarhetspelarna och man bör åtgärda brister i den gemensamma fiskeripolitikens sociala dimension.
- F. Den gemensamma fiskeripolitiken ska också bidra till försörjningen av hållbara livsmedel på EU-marknaden och till att minska EU-marknadens beroende av livsmedelsimporter.
- G. Livsmedelstrygghet är ett av målen för hållbar utveckling. Fiskprotein har ett utomordentligt strategiskt värde och är avgörande för livsmedelstryggheten. Fiske är ett av de system för produktion av animaliskt protein som ger lägst påverkan.
- H. Kommissionen har fastställt att produktion av mer livsmedel från haven är ett strategiskt mål. En rapport från 2017 från högnivågruppen av vetenskapliga rådgivare, utsedd av den dåvarande kommissionsledamoten Karmenu Vella, rekommenderar att ett ”mat från havet”-paradigm baserat på ett ansvarsfullt bruk och fiske bör integreras i övergripande europeiska och globala policyagendor på systemnivå.
- I. EU:s fiskerisektor utgör en strategisk sektor för EU som genererar ett betydande antal direkta och indirekta arbetstillfällen i fiske- och kustområden, och bidrar till att trygga livsmedelsförsörjningen och upprätthålla en hållbar ekonomi genom att koppla sysselsättning och människors försörjningsmöjligheter till regionen och till upprätthållandet av kulturtraditioner.
- J. Fisket skapar arbetstillfällen både till sjöss och på land. Vissa regioner är beroende av lokala landningar för att säkerställa många företags lönsamhet och upprätthålla levande kustsamhällen.
- K. Producenter av akvatiska livsmedel och närbesläktade industrier spelar en avgörande roll för samhället i stort och för de lokalsamhällen som de stöder.
- L. Fisket ger ett oundgängligt bidrag till livsmedelstryggheten i EU.
- M. Målen om att säkerställa dels livsmedelsförsörjningen från EU:s fiske, dels en skälig levnadsstandard, bör spela en mer framträdande roll i beslutsprocessen.
- N. En sund europeisk fiskerisektor är avgörande för att minska beroendet av länder utanför EU, till exempel Kina, för EU:s livsmedelsförsörjning.
- O. Havet måste ses som en kollektiv nytta för mänskligheten i internationella förhandlingar under FN:s överinseende.
- P. EU bör främja den gemensamma fiskeripolitikens mål internationellt genom att säkerställa lika villkor för alla och samarbeta med tredjeländer och internationella organisationer för att få till stånd en bättre efterlevnad av internationella regler, inklusive åtgärder för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, på grundval av den bästa tillgängliga vetenskapliga kunskapen.
- Q. Det behöver fastställas en politik för förvaltning av fiskeresurserna som säkerställer en kollektiv tillgång till fiskeresurserna. Denna politik bör i första hand bygga på resursernas biologiska aspekter och utgöra ett system för gemensam fiskeförvaltning

som beaktar fiskeresursernas och de olika havsområdenas specifika förhållanden, och där de som arbetar inom sektorn verkligen deltar.

- R. I meddelandet *Den gemensamma fiskeripolitiken i dag och i morgon: en pakt för fisket och haven för en hållbar, vetenskapsbaserad, innovativ och inkluderande fiskeförvaltning* föreslår kommissionen att den gemensamma fiskeripolitiken ska genomföras bättre snarare än ses över.
- S. När Europaparlamentet och rådet antog flera regionala fleråriga planer efter varandra med början 2016 beslutade de att kravet på en fiskedödlighet på nivån för maximal hållbar avkastning enbart skulle gälla för de viktigaste målbestånden. Dessa planer ger också referensnivåerna för fiskedödligheten en något större flexibilitet, vilket behövs, särskilt för att ta hänsyn till samspelet mellan bestånd och fiske (begränsande arter). I den fleråriga planen för västra Medelhavet beslutade lagstiftaren dessutom att senarelägga tidsfristen för tillämpning av en fiskedödlighet på nivåer för maximal hållbar avkastning till 2025.
- T. Forskarna är medvetna om att det i praktiken är omöjligt att uppnå maximal hållbar avkastning för alla bestånd samtidigt.
- U. Fiskbeståndens hälsa varierar mellan olika EU-vatten.
- V. De fiskeförvaltningsåtgärder som antagits inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken ger resultat, eftersom antalet fiskbestånd som utnyttjas på hållbara nivåer ökar, vilket möjliggör större fångster från bestånd som tidigare överutnyttjades.
- W. EU höll inte tidsfristen 2020 för att uppnå en nyttjandetakt för maximalt hållbart uttag för alla fiskbestånd. Det har dock gjorts betydande framsteg för att uppnå målet om maximal hållbar avkastning, särskilt i nordöstra Atlanten och i Östersjön. År 2020 var 99 % av de landningar som uteslutande förvaltas av EU och för vilka vetenskaplig rådgivning fanns att tillgå ”hållbart förvaltrade bestånd”.
- X. EU har åtagit sig att genomföra FN:s Agenda 2030, inklusive mål 14 för hållbar utveckling, nämligen ”att bevara och nyttja haven och de marina resurserna på ett hållbart sätt för en hållbar utveckling”.
- Y. 2013 års översyn av den gemensamma fiskeripolitiken ledde till ett stort paradigmskifte under årtionden av fiskeförvaltning genom att ett krav infördes på att alla fångster, särskilt fångster utanför kvoten eller fångster av fisk som inte uppfyller storlekskraven, ska förvaras ombord på fartyg och landas. Detta verktyg, som utformades för att bidra till genomförandet av målet att gradvis eliminera utkast av oönskade fångster inom fisket, verkar dock ha blivit ett mål i sig.
- Z. Landningsskyldigheten gör många blandfisken olönsamma, framför allt eftersom fiskare måste sortera ut och lagra fisk av lågt värde eller icke-säljbar fisk ombord, öka arbetskraften och minska vilotiden och lagringsutrymmet ombord. Landningsskyldigheten riskerar också att leda till ett underutnyttjande av rättmätiga fiskemöjligheter för vissa bestånd, eftersom fartyg måste upphöra med all fiskeverksamhet när deras kvot för ett bestånd (begränsande arter) har fyllts.

- AA. Andelen önskade fångster varierar kraftigt mellan olika fisken. Genomförandet av de olika möjligheterna till flexibilitet som föreskrivs i artikel 15 i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken har lett till många komplexa, ständigt föränderliga och okontrollerbara undantag från landningsskyldigheten.
- AB. Den mest framgångsrika politiken för att minska och eliminera utkast runt om i världen har genomförts gradvis, och politiken har växt fram genom lärdom av erfarenheter.
- AC. Ett hållbart fiske kräver nya metoder med selektiva fiskeredskap, vilket också säkerställer en god avkastning.
- AD. Den gemensamma fiskeripolitiken och förordningen om tekniska åtgärder går hand i hand och därför behövs det också en översyn av den förordningen för att underlätta godkännandet av innovativa redskap.
- AE. Antalet totala tillåtna fångstmängder (TAC) bör anpassas till de mängder som krävs för att förvalta fisket som helhet. Ices har angett att ett antal totala tillåtna fångstmängder skulle kunna tas bort från EU-systemet utan att den övergripande förvaltningen av fiskeresurserna äventyras¹⁴.
- AF. Genom principen om relativ stabilitet, som först fastställdes i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken från 1982 och genomfördes genom förordningen om TAC och kvoter från 1983, fastställdes en fördelningsnyckel för TAC per medlemsstat på grundval av fördelningsprinciperna för historiska fångster (1973–1978) enligt Haagpreferenserna från 1976.
- AG. Relativ stabilitet är av stor betydelse för förutsägbarheten för och kontinuiteten av fiskeflottan i Europeiska unionen.
- AH. Brexit har påverkat fördelningen av fiskerättigheter i EU och fått socioekonomiska konsekvenser.
- AI. EU måste uppfylla Parisavtalets mål att bekämpa klimatförändringarna och vara klimatneutralt senast 2050, samt uppfylla Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) åtaganden, och samtidigt skapa arbetstillfällen och hållbar tillväxt på ett sätt som inte hotar livsmedelsproduktionen, livsmedelstillgången och livsmedelstryggheten.
- AJ. Även om fiske inte är den verksamhet som orsakar flest olyckor så är det, av alla havsgående fartyg, fiskefartyg som oftast är inblandade i olyckor. Under 2018 registrerades en ökning med 40 % av antalet incidenter med fiskefartyg jämfört med föregående år.
- AK. Trots detta har trenden varit nedåtgående, och de allra flesta incidenter orsakas av den mänskliga faktorn (62,4 %), följt av system-/utrustningsfel som den näst vanligaste orsaken (23,2 %). De tre mest rapporterade bidragande faktorerna bakom olyckor ombord på fiskefartyg med koppling till människors agerande är bristande säkerhetsmedvetenhet, bristande kunskap och bristfälliga arbetsmetoder bland

---

¹⁴ Ices (2018) EU begär att Ices ska ge råd om en översyn av TAC:ernas bidrag till fiskeförvaltningen och bevarandet av bestånd. ICES special request advice. Northeast Atlantic ecoregions. sr.2018.15. Offentliggjord den 20 september 2018, <https://doi.org/10.17895/ices.pub.4531>.

personalen ombord. Ingen av dessa faktorer kan hanteras separat från fiskerinäringens lönsamhet, som måste säkras för att sektorn ska kunna investera ytterligare i säkra arbetsförhållanden.

- AL. Varje år dör 32 000 människor i fiskerisektorn globalt, och därtill kommer de tusentals personer som är med om olyckor. De senaste åren har man dessutom sett en oroväckande ökning i antalet yrkesrelaterade sjukdomar hos dem som utför detta påfrestande arbete, vilket även branschorganisationerna har betonat.
- AM. Fiske är ett ansträngande yrke där arbetstagarna utsätts för allvarliga hälso- och säkerhetsrisker. Internationella arbetsorganisationen vidkände detta problem i en konvention från 2007 och uppmanade de länder som har ratificerat konventionen att garantera säkra och hälsosamma arbetsförhållanden i sektorn. Välbefinnandet för arbetstagare ombord på fiskefartyg är avgörande för fiskerisektorns framtid.
- AN. Det bör framhållas att havsfiske bidrar stort till en högre levnadsstandard i fiskesamhällen.
- AO. Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF) erbjuder ekonomiskt stöd för en övergång till ett mer hållbart fiske, inbegripet stöd för att göra fiskefartyg mer energieffektiva och för innovativa idéer för att ta fram fiskeredskap med låg påverkan.
- AP. Detta stöd är dock inte tillräckligt. Begränsningarna av fiskekapaciteten och de snäva marginaler som vissa medlemsstater har inom sina nationella tak gör det omöjligt att förbättra säkerheten och arbets- och levnadsvillkoren ombord på fiskefartygen. Nya koldioxidfria framdrivningssystem kräver mer utrymme ombord än traditionella motorer och bränsletankar.
- AQ. Enligt grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken ska antagandet av fleråriga planer prioriteras. Denna strategi har utan tvekan bidragit till en bättre resursförvaltning och en relativ förutsebarhet för sektorn.
- AR. Vissa bestånd sträcker sig över flera havsområden som omfattas av olika regionala fleråriga planer, och därför behövs konsekventa åtgärder för hela deras utbredningsområde.
- AS. Den gemensamma fiskeripolitiken är ännu inte helt genomförd, och några av dess åtgärder, till exempel införandet av återhämtningsområden för fiskbestånd, har inte använts.
- AT. Regionalisering erbjuder en unik möjlighet att undvika mikroförvaltning från Bryssel och att anpassa beslutsprocessen till regionala och lokala förhållanden, traditionella strukturer (såsom ”cofradías”) och specifika verksamheter (såsom fiske utan fartyg och skaldjurssamling).
- AU. Tidiga och verkningsfulla samråd med och deltagande av de berörda sektorerna är grundläggande för en god, fungerande, rättvis, accepterad och framgångsrik lagstiftning, och för dess genomförande och efterlevnad. I detta sammanhang spelar de rådgivande nämnderna en mycket viktig roll, och deras råd är avgörande i beslutsprocessen.

- AV. De rådgivande nämnderna har potential att utvecklas till nyckelorgan inom resultatbaserad förvaltning eller gemensam förvaltning.
- AW. Kommissionen offentliggör regelbundet efterhandsanalyser av den ekonomiska situationen för EU:s fiskeflottor, men dess initiativ till strategier eller lagstiftning som rör fiskeförvaltning saknar ofta en ordentlig socioekonomisk förhandsbedömning.
- AX. Vetenskapen, yrkesfiskarnas erfarenhet och fullständiga konsekvensbedömningar garanterar en objektiv grund för beslutsfattande, och beslut som grundar sig på dem är mer robusta och lättare att acceptera för de berörda sektorerna.
- AY. Fiske och vattenbruk är relativt små ekonomiska sektorer, men de är strategiska på grund av sin socioekonomiska roll och sitt bidrag till livsmedelsförsörjningen, vilket har visat sig under covid-19-pandemin och den senaste tidens internationella geopolitiska händelser.
- AZ. Ett av målen i EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 är att minska fiskets och utvinningsverksamhetens negativa inverkan på känsliga marina livsmiljöer och arter, inklusive havsbotten, i syfte att uppnå god miljöstatus.
- BA. Ett annat mål i EU:s strategi för biologisk mångfald är att minska bifångster av arter till en nivå som gör att dessa arter kan återhämta sig och bevaras.
- BB. Rent växtbaserade produkter saluförs redan på den inre marknaden under handelsnamnet ”fisk” eller som olika fiskarter.
- BC. Både småskaliga och icke-industriella fiskare och skaldjurssektorn spelar en strategisk roll för tillgången på livsmedel och har en avgörande socioekonomisk roll i många kustsamhällen.
- BD. Småskaligt fiske, inklusive icke-industriellt fiske, har särskilda egenskaper och utmaningar.
- BE. Den gemensamma fiskeripolitiken och de förordningar som den har gett upphov till kanske inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till det småskaliga och icke-industriella fiskets särdrag och kan i sådana fall inte ge rätt, tillräckliga eller nödvändiga svar på flera av de problem som dessa fiskerier för närvarande står inför.
- BF. Yrkesmässig maritim verksamhet betraktas i allmänhet som riskfylld och farlig, särskilt fiske, där 85 % av EU-fartygen är fartyg för småskaligt kustfiske (med en total längd på mindre än 12 meter), som därmed utsätts för ännu större risker på grund av ogynnsamma väderförhållanden och verksamhet nära kusten.
- BG. Dessutom är det svårare för fartyg för småskaligt kustfiske att tillhandahålla skyddsutrymmen och förbättra arbetsvillkoren, och dessa fartyg löper också risker som hänger samman med att många fartyg i denna flotta är gamla.
- BH. Dessutom har den senaste tidens utmaningar såsom brexit, covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina allvarligt påverkat i synnerhet det småskaliga fisket.
- BI. I EHFVF-förordningen definieras småskaligt kustfiske som fiskeverksamhet som bedrivs av marina fiskefartyg och inlandsfiskefartyg vars totallängd understiger tolv

meter och som inte använder släpredskap, samt fiskeverksamhet som bedrivs av fiskare som fiskar utan fartyg, däribland skaldjurssamlare. Detta är den enda definition av småskaligt kustfiske som finns i EU-lagstiftningen.

- BJ. I många medlemsstater och internationella forum går de definierande kännetecknen hos småskaligt kustfiske längre än definitionen i EHFVF-förordningen, eftersom en mängd ytterligare kriterier tillämpas, såsom vilka redskap som är tillåtna, högsta fartygslängd, maskinstyrka, fiskeresors högsta varaktighet, på vilket avstånd från hamn fartyg kan bedriva verksamhet, verksamhetsområde, högsta tillåtna restid och ägande av fartyg.
- BK. Rådet ansvarar för att fastställa fiskemöjligheter, som sedan fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med principen om relativ stabilitet. I enlighet med subsidiaritetsprincipen är medlemsstaterna ansvariga för att fördela fiskemöjligheterna till de olika flottorna.
- BL. Enligt artikel 17 i förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken ska medlemsstaterna vid fördelning av de fiskemöjligheter som är tillgängliga för dem tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier, och de ska sträva efter att ge incitament till fiskefartyg som använder selektiva fiskeredskap eller miljövänligare fiskemetoder.
- BM. Det kan finnas stora skillnader mellan sektorerna i olika länder, vilket innebär att en universallösning inte är önskvärd.
- BN. Enligt STECF:s senaste bedömning av den gemensamma fiskeripolitikens sociala dimension hade endast 16 av 23 kustmedlemsstater svarat på kommissionens begäran om information om vilken tilldelningsmetod som använts. Flera av dessa svar var av begränsad praktisk nytta eftersom de endast innehöll allmänt hållna beskrivningar av den nationella fiskeflottan eller enbart betonade medlemsstatens planerade fördelningar utan att redogöra för de ”transparenta och objektiva” kriterier som har använts.
- BO. Parlamentet har vid flera tillfällen uppmanat kommissionen och medlemsstaterna att vidta särskilda stödåtgärder för det småskaliga kustfisket.
- BP. EHFVF ger ekonomiskt stöd till unga fiskare som inleder fiskeverksamhet, men det finns ingen garanti för att de sedan tilldelas fiskemöjligheter.
- BQ. Producentorganisationerna spelar en nyckelroll i genomförandet och efterlevnaden av den gemensamma fiskeripolitikens mål och den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter.
- BR. Andra traditionella strukturer, såsom fiskegillen, är också nyckelaktörer i vissa medlemsstaters livsmedelssystem, där de fungerar som ideella enheter i den sociala ekonomin som företräder fiskerisektorn, i synnerhet den småskaliga och kustnära fiskeflottan och skaldjurssamlare, genom att dels utföra samförvaltningsuppgifter till förmån för havsfisket och för arbetstagare inom fiskerisektorn, dels bedriva företagsrelaterade uppgifter, såsom saluföring av produkter och rådgivnings- och förvaltningstjänster.
- BS. Bland allmänheten finns det fortfarande fördomar om fiskerisektorns fiske av marint liv, trots sektorns ansträngningar, framgångar och fortsatta vilja att göra fisket mer hållbart. Denna negativa uppfattning påverkar mönstren för konsumtion av akvatiska

livsmedel och fiskerisektorns attraktionskraft på arbetsmarknaden, samtidigt som denna EU-sektor också står inför en enorm utmaning när det gäller generationsskiftet.

- BT. Generationsskiftet är beroende av sektorns attraktionskraft, och yngre generationer vill arbeta i hållbara och lönsamma sektorer.
- BU. Fiske betraktas allmänt som ett riskfyllt yrke, som förvärras av att arbetet på fiskebåtar är krävande och inkomsterna oförutsägbara. Detta är viktiga orsaker till yngre människors bristande intresse för yrket, vilket äventyrar generationsskiftet inom fiskerisektorn och fiskerisektorns framtid som helhet.
- BV. Att förbättra yrkesfiskarnas levnads- och arbetsvillkor och säkerhet är ett övergripande socialt mål som är avgörande för att attrahera unga människor till sektorn och få till stånd ett generationsskifte.
- BW. Unga människor som vill starta eget företag som fiskare ställs inför betydande hinder.
- BX. Den gemensamma fiskeripolitikens verktyg som kan bidra till att göra fisket och vattenbruket till mer attraktiva yrken är otillräckliga.
- BY. Den gemensamma fiskeripolitiken tar inte upp större samhällsproblem som klimatförändringarna, brexit, den gröna given och energikrisen. Inte heller behandlar politiken den inverkan som det ökande antalet marina skyddsområden, utbyggnaden av havsbaserade anläggningar för förnybar energi och energiomställningen har på livsmedelsförsörjningen.
- BZ. Trots detta hänvisar de flesta medlemsstater och EU:s ekonomiska partner inom fiskerinäringen ofta till de osäkra inkomsterna från fiskeverksamhet i vissa sektorer som en faktor för unga människors bristande intresse för fisket, vilket är en trend som har ökat under senare år och som gör det ännu svårare att hålla igång verksamheter som plågas av förlorade arbetstillfällen i kustsamhällena.
- CA. Trots detta hänvisar de flesta medlemsstater och EU:s ekonomiska partner inom fiskerinäringen ofta till unga människors bristande intresse för fisket, något som har varit känt i åtminstone 20 år och som spär på svårigheterna inom hela näringen och förvärrar de sociala problemen i kustsamhällena både på den europeiska kontinenten och i de utomeuropeiska regionerna.
- CB. Många som arbetar inom fiskerisektorn är kvinnor, och de flesta är sysselsatta i verksamhet på land, ofta informellt, till stöd för havsbaserad verksamhet, särskilt småskaligt fiske. Trots kvinnornas betydande bidrag till sektorn får deras roll fortfarande inte ett tillräckligt erkännande.
- CC. Kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske bidrar till att säkerställa lika villkor för en rättvis konkurrens mellan EU och vissa utländska flottor med lägre sociala och miljömässiga standarder som kan undergräva EU-producenternas konkurrenskraft när de säljer sina produkter på EU-marknaden. Enbart lagstiftning mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske kan dock inte säkerställa lika villkor.
- CD. Att försvara och främja EU:s hållbarhetsmodell är fullt förenligt med försvaret av EU:s sektorer, och bör gå hand i hand med försvaret av EU-sektorernas intressen.

- CE. Gemensamma företag med kapital från EU bidrar till spridningen av den gemensamma fiskeripolitikens värderingar och hållbarhetsmål, och spelar en viktig roll i utvecklingssamarbetet med tredjeländer genom att bidra till att förbättra ekonomin, arbetsvillkoren och livsmedelstryggheten i de länder där de är baserade.
- CF. Fisket spelade en mycket framträdande roll under kampanjen inför folkomröstningen om Förenade kungarikets utträde ur EU 2016.
- CG. De höjda autonoma tullkvoterna för tonfiskfilé har gynnat den kinesiska industrin, som inte garanterar spårbarhetsinformation och är beroende av subventioner.
- CH. De yttersta randområdena står inför särskilda utmaningar som hänger samman med deras avlägsna belägenhet, terrängförhållanden, små marknader och klimatförhållanden enligt artikel 349 i EUF-fördraget. Fiskets särdrag i de yttersta randområdena beaktas inte i tillräcklig utsträckning i den gemensamma fiskeripolitiken.
- CI. Det småskaliga fisket i de yttersta randområdena är en viktig ekonomisk drivkraft, en källa till livsmedelssuveränitet och en traditionell verksamhet som är en del av dessa områdens kultur, som skapar arbetstillfällen till havs och inom beredningssektorn och som bidrar till dynamiken i turistnäringen, som är en viktig ekonomisk motor i dessa regioner.
- CJ. För att säkerställa fiskerisektorns överlevnad i de yttersta randområdena och i enlighet med de principer om differentierad behandling av små öar och territorier som nämns i mål 14 för hållbar utveckling, bör det vara möjligt att, på grundval av artikel 349 i EUF-fördraget, stödja förnyelsen av de yttersta randområdenas fartyg för icke-industriellt fiske som landar alla sina fångster i hamnar i de yttersta randområdena och bidrar till lokal och hållbar utveckling.
- CK. Indikatorerna för att fastställa ifall fiskekapaciteten är i balans med de tillgängliga fiskemöjligheterna är inte anpassade till särdragen hos de yttersta randområdenas lokala flottor.
- CL. De yttersta randområdenas särdrag och permanenta strukturella begränsningar måste vidkännas och beaktas. Fiskerisektorn spelar en viktig roll för den socioekonomiska situationen, sysselsättningen och främjandet av ekonomisk och social sammanhållning i dessa regioner, och det finns potential för ökad sysselsättning i den hållbara blå ekonomin. De yttersta randområdena har, till följd av sitt geografiska läge, en privilegierad ställning i fråga om övervakning och kontroll av kust- och havsområden, och de bör utnyttjas för EU:s insatser för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
- CM. Klimatförändringarna är en stor utmaning för bevarandet av akvatiska resurser och för framtida försörjningsmöjligheter för de aktörer som är beroende av fisket.
- CN. Fiskare är offer för klimatförändringarna.
- CO. Klimatförändringarna har en direkt inverkan på marina arter genom att de ändrar arternas mängd, mångfald och vandringmönster, och de inverkar också på deras näringsupptag, utveckling och fortplantning samt på förhållandet mellan arter. Dessa

förändringar påverkar den gemensamma fiskeripolitiken och förvaltningen av EU:s vatten.

- CP. De marina ekosystemens resiliens och goda hälsa är avgörande för både klimatregleringen och bevarandet av fiskbestånd.
- CQ. Bevarande och förnyelse av ekosystem med blått kol är avgörande för kustsamhällenas och fiskerisektorns resiliens.

Allmänna mål för den gemensamma fiskeripolitiken

1. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta såväl i ekonomiskt och socialt hänseende som i sysselsättningshänseende samt att bidra till tryggad livsmedelsförsörjning. Parlamentet påminner vidare om att det i artikel 39 i EUF-fördraget fastställs att den gemensamma fiskeripolitiken måste trygga försörjningen och ge fiske- och vattenbrukssamhällena en skälig levnadsstandard.
2. Europaparlamentet beklagar att genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken sedan 2014 inte har tagit tillräcklig hänsyn till socioekonomiska aspekter, tillgången till livsmedel eller den ekosystembaserade strategin, som alla behövs för att säkerställa en hållbar förvaltning av bestånden.
3. Europaparlamentet anser att de negativa konsekvenserna för fiskerisektorn har förvärrats sedan nya aldrig tidigare skådade utmaningar uppstått som inte kunde förutses 2012, när den gemensamma fiskeripolitiken utformades, såsom brexit, covid-19-pandemin och energikrisen. Parlamentet framhåller de allvarliga konsekvenserna av Rysslands anfallskrig mot Ukraina, som har negativa effekter på områden såsom sjöfartsskydd, vilket leder till avbrott i fiskeverksamheten, särskilt i Svarta havet, på grund av att flytande minor på drift, och leder till förlust av biologisk mångfald, vilket särskilt återspeglas i den alarmerande ökningen av dödligheten bland valar i Svarta havet.
4. Europaparlamentet välkomnar EU:s snabba antagande av åtgärder för att stödja sektorn och underlätta situationen i svåra tider. Parlamentet betonar dock att de kumulativa effekterna av denna situation har lett till att många flottor håller på att kollapsa och till att lönsamheten för tusentals företag undergrävs till den grad att deras överlevnad är hotad, vilket kan få förödande konsekvenser för sysselsättningen och den sociala sammanhållningen i kustområdena.
5. Europaparlamentet betonar att genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken måste anpassas till utmaningen att bekämpa klimatförändringarna, där EU har åtagit sig att vara klimatneutral senast 2050.
6. Europaparlamentet anser därför att den gemensamma fiskeripolitiken måste fortsätta att genomföras och vid behov reformeras och anpassas i enlighet därmed.
7. Europaparlamentet understryker att fisk och skaldjur är en mycket högkvalitativ proteinkälla och en viktig del av en hälsosam kost och har i allmänhet ett lägre koldioxidavtryck än landbaserade livsmedel. Parlamentet konstaterar därför det strategiska värdet av fisk och skaldjur i samband med den europeiska grön given och

med hänsyn till bidragandet till flera mål för hållbar utveckling, såsom mål 2 ”Ingen hunger”, mål 3 ”God hälsa och välbefinnande”, mål 12 ”Ansvarsfull konsumtion och produktion”, mål 13 ”Klimatåtgärder” och mål 14 ”Hav och marina resurser”.

8. Europaparlamentet anser att den gemensamma fiskeripolitiken jämlikt måste respektera alla politiska mål. Parlamentet betonar behovet av att upprätthålla en balans mellan de tre hållbarhetspelarna i den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet stöder därför en förstärkning av den gemensamma fiskeripolitikens socioekonomiska dimensioner och dess aspekter i fråga om livsmedelstrygghet, åtgärdandet av brister och en förhöjd ambitionsnivå samt en fullständig tillämpning av en ekosystembaserad strategi och uppnåendet av lika villkor i dess internationella dimension.
9. Europaparlamentet anser att fiskeripolitiken bör ha som mål att garantera allmänhetens tillgång till fisk, som ett led i säkerställandet av livsmedelstrygghet och livsmedelssuveränitet, utveckla kustsamhällena, försvara och främja det sociala erkännandet av de fiskerirelaterade yrkena, främja sysselsättningen och förbättra yrkesfiskarnas levnadsvillkor.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i detta syfte systematiskt genomföra fullständiga konsekvensanalyser på förhand och i efterhand, inbegripet socioekonomiska analyser, innan någon strategi eller lagstiftning föreslås eller politiska beslut fattas, genom samråd med alla berörda parter inom fiskerisektorn.
11. Europaparlamentet konstaterar att medan grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken belyser politikens miljömässiga och socioekonomiska mål, och dess mål i fråga om livsmedelstrygghet, behandlar förordning (EU) 2016/2336 om djuphavsbestånd endast miljöaspekter. Parlamentet anser att alla förordningar som är underordnade grundförordningen i framtiden fullt ut bör omfatta socioekonomiska aspekter och aspekter som rör livsmedelstrygghet.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i det politiska beslutsfattandet fästa större vikt vid fiskets betydelse i dess bidrag till livsmedelstryggheten genom att tillhandahålla fisk- och skaldjursprodukter av hög kvalitet, särskilt i kriser som covid-19-pandemin, och i dess bidrag till den ekonomiska och sociala strukturen och det kulturella, turistrelaterade och gastronomiska arvet i Europas kust- och ösamhällen.
13. Europaparlamentet betonar yrkesfiskarnas och vattenbruksproducenternas strategiska roll i livsmedelskedjan och för livsmedelstryggheten, liksom kvinnornas roll som fiskare, befälhavare, trålbindare, landbaserade assistenter och förpackare osv., och deras behov av erkännande.
14. Europaparlamentet påminner om att alla hav och oceaner är en global kollektiv nyttighet och att de marina resurserna är en naturlig offentlig resurs, att fiskeverksamhet och fiskeförvaltning är en tillgång som bygger på dessa resurser och som ingår i vårt gemensamma kulturarv, och att dessa resurser bör förvaltas på grundval av tillförlitliga vetenskapliga råd på ett sätt som garanterar största möjliga långsiktiga fördelar för hela samhället.
15. Europaparlamentet anser att taket för stöd av mindre betydelse till företag som bearbetar fiskeri- och vattenbruksprodukter bör anpassas till samma system för

bearbetningsföretag inom jordbruket, i syfte att säkerställa konsekvens och garantera livsmedelstrygghet. Parlamentet välkomnar därför de ändringar av ordningen för stöd av mindre betydelse som kommissionen antagit i detta avseende.

Maximal hållbar avkastning (MSY)

16. Europaparlamentet påminner om att den gemensamma fiskeripolitiken bland annat ska syfta till att säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning och att nyttjandetakten för maximal hållbar avkastning ska uppnås senast 2020 för alla bestånd och senast 2025 för de bestånd som omfattas av förvaltningsplanen för demersala bestånd i västra Medelhavet. Parlamentet understryker dock att när det gäller flerartsfiske är artförvaltning som baseras på modellen med maximal hållbar avkastning omöjlig att tillämpa, även inom vetenskapligt välkända och dokumenterade fisken.
17. Europaparlamentet anser att införandet av maximal hållbar avkastning (MSY) som referenspunkt för fiskeriförvaltningen har varit en drivkraft för att förbättra fiskbeståndens allmänna tillstånd. Parlamentet påminner om att fiskeindustrin, under de år den gemensamma fiskeripolitiken tillämpats, har gjort betydande ansträngningar för att minska fisketrycket, till den grad att den övergripande fiskedödligheten (F/FMSY) under 2020 sjönk till under ett i Nordostatlanten.
18. Europaparlamentet betonar att det är mycket viktigt att fortsätta och påskynda arbetet med att återuppbygga och hålla fiskbestånden över nivåerna för maximal hållbar avkastning, särskilt i Medelhavet där F/FMSY fortfarande är över 1, samtidigt som man säkerställer att maximalt hållbara nivåer av fisk och skaldjur produceras, i syfte att säkerställa tillgången till livsmedel och en positiv social och ekonomisk avkastning för fiskare och kustsamhällen.
19. Europaparlamentet anser, i detta avseende, att målet om maximal hållbar avkastning bör genomföras mot bakgrund av den praktiska verkligheten och med beaktande av de socioekonomiska aspekter, proportionalitetsaspekter och livsmedelstrygghetsaspekter som fastställs i fördraget och i FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) uppförandekod.
20. Europaparlamentet anser vidare att maximal hållbar avkastning bör utvecklas som en del av en ekosystembaserad modell som omfattar alla faktorer som påverkar beståndens tillstånd, inbegripet samspelet mellan arter, global uppvärmning och föroreningar, för att säkerställa att utarmningen av bestånden inte enbart tillskrivs fiskerisektorn.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, efter ett brett samråd med berörda parter, undersöka möjligheten att införa fiskeriförvaltningsmål som säkerställer både optimala fiskbeståndsnivåer och optimala socioekonomiska resultat för flottorna.
22. Europaparlamentet uppmanar i detta avseende de medlemsstater som vill inleda projekt, inbegripet andra typer av förvaltningsåtgärder såsom maximal ekonomisk avkastning, att, om så är lämpligt, inleda samråd för att se var sådana försöksprojekt bäst skulle kunna genomföras.

Landningsskyldighet och minskning av oönskade fångster

23. Europaparlamentet upprepar de synpunkter som uttrycktes i parlamentets resolution av den 18 maj 2021 om landningsskyldigheten. Parlamentet påminner om att vissa oönskade fångster eller bifångster är oundvikliga, särskilt inom blandfiske, eftersom fisken kan vara skadad eller osäljbar, inte uppfylla storlekskraven eller vara lämplig som livsmedel men dess försäljning kan vara förbjuden. Parlamentet påminner vidare om att landningsskyldigheten, trots alla berörda parterers pågående insatser och samarbete, inte kan genomföras korrekt om vissa brister, såsom bristen på lagringskapacitet ombord eller insamlingsanordningar i hamn samt ändamålsenlig användning av undantag, inte förbättras. Parlamentet påpekar att dessa brister hindrar ett korrekt genomförande, vilket leder till otillräcklig insamling av uppgifter om bestånden och gör det svårt att korrekt uppskatta fångsterna, vilket hindrar tillförlitliga vetenskapliga uppskattningar av fiskbestånden.
24. Europaparlamentet betonar att landningsskyldigheten inte är ett mål i sig utan ett verktyg för att minimera oönskade fångster. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det tack vare den ökade selektivitet som uppnåtts under de senaste åren har skett en betydande minskning av oönskade bifångster. Parlamentet betonar att detta är resultatet av de insatser som gjorts av fiskare i samarbete med forskarvärlden, vid vilka man med hjälp av tillämpad kunskap stött utvecklingen av mer selektiva fiskemetoder och fiskeredskap. Parlamentet betonar därför att större insatser måste inriktas på att finansiera utveckling och användning av fiskeredskap som bidrar till selektivitet och bättre datainsamling.
25. Europaparlamentet påminner om att parlamentet uppmanade kommissionen att bedöma genomförandet av landningsskyldigheten, inbegripet en bedömning av de socioekonomiska konsekvenserna av landningsskyldigheten, som måste utföras för alla fisken, även det småskaliga fisket.
26. Europaparlamentet konstaterar vidare att
  - den nuvarande landningsskyldigheten bör tillämpas på ett pragmatiskt sätt, med beaktande av varje fiskes särdrag; parlamentet understryker vikten av yrkesfiskarnas erfarenheter av när och var de ska fiska för att undvika oönskade fångster, och värdesätter deras insatser för att förbättra selektiviteten,
  - kvotutbyten mellan medlemsstater och mellan producentorganisationer, genom kvotpooler samt teknisk selektivitet och selektivitet i fråga om plats och tid, bör uppmuntras,
  - vikten av att bibehålla de befintliga undantagen från landningsskyldigheten, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, och av att minska den administrativa bördan vid genomförandet av landningsskyldigheten, bör erkännas; kommissionen bör ta hänsyn till detta när den ser över dem,
  - tillämpningen av landningsskyldigheten, inbegripet dess tillämpningsområde, bör ses över för att begränsa problemen med begränsande arter och komplexa undantag,
  - landningsskyldigheten bör kontrolleras och verkställas på ett effektivt sätt och samtidigt göras mer attraktiv för att förbättra aktörernas egenansvar och därmed

efterlevnaden, särskilt genom incitament, till exempel genom att uppmuntra användningen av verktyg för artificiell intelligens för att förbättra selektiviteten och arbetsbestämningen, samt genom att göra lämpliga förbättringar av och anpassningar till europeiska hamnar; parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut utnyttja EHFVF:s möjligheter och stöd för detta ändamål.

27. Europaparlamentet insisterar på att målet att minimera oönskade fångster inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås genom landningsskyldigheten och bör i första hand uppnås genom tekniska åtgärder och stödjas genom bättre dokumentation av fångster på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma andra alternativ för att minimera oönskade fångster samt föreslå åtgärder för att få landningsskyldigheten att fungera bättre, samtidigt som man fortsätter att leta efter olika sätt att genomföra landningsskyldigheten och utveckla mer selektiva redskap.

Bevarandeåtgärder

Fiskemöjligheter

28. Europaparlamentet påminner om att totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter är det mest direkta sättet att hantera fiskeridödligheten, men TAC för enskilda bestånd kan vara problematiska i blandfiske (på grund av problemet med begränsande arter).
29. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra den vetenskapliga rådgivningen för blandfiske, även mot bakgrund av klimatförändringarnas inverkan på haven, samt att beakta fångstsammansättningen och undanträngningen av arter på grund av klimatförändringarna, när TAC fastställs.
30. Europaparlamentet betonar att inom det fiske som omfattas av kvotförvaltning riskerar problemet med begränsande arter att leda till att fiskeinsatserna avbryts före säsongens slut, vilket kan få betydande ekonomiska konsekvenser för yrkesfiskare. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja den gemensamma fiskeripolitikens nuvarande möjligheter, såsom kvotutbyten eller flexibilitet mellan år och mellan arter, och understryker i detta avseende att ett bra kvotsystem bör omfatta en rimlig grad av flexibilitet, eftersom det skulle göra det möjligt för yrkesfiskare som behöver extra kvoter för en begränsande art och yrkesfiskare som har tillgängliga kvoter att nå ett ömsesidigt fördelaktigt resultat.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att överväga att fastställa TAC:er för längre perioder än årsperioder eller halvårsperioder, särskilt för de huvudsakliga målbestånden, och alltid på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, i syfte att skapa större förutsägbarhet och långsiktig säkerhet för yrkesfiskare och i linje med principen om maximalt hållbar avkastning. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att söka efter bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning om möjligheten att avskaffa TAC:erna för vissa bestånd, samtidigt som man ser till att det berörda beståndet håller sig inom säkra biologiska gränser på kort och medellång sikt.

32. Europaparlamentet understryker att principen om relativ stabilitet, som fastställdes för fyrtio år sedan, är allmänt accepterad som ett viktigt instrument för att skapa långsiktig förutsägbarhet och kontinuitet i fördelningen av fiskbestånd mellan länder.

Förvaltning av flottan

33. Europaparlamentet understryker att trots de internationella insatser och insatser på EU-nivå som gjorts för att förbättra säkerhetsförhållandena ombord på fiskefartyg finns det fortfarande brister, dvs. internationella konventioner som fastställer regler och system för att skydda fartyg och personer ombord gäller framför allt större fartyg.
34. Europaparlamentet upprepar att arbets- och boendeförhållanden ombord inte får betraktas som fristående från säkerhetsförhållandena. Parlamentet anser att goda arbets- och boendeförhållanden på fartyg och en lämplig modernisering av dessa förbättrar säkerheten och vilotiden för yrkesfiskare. Parlamentet anser att dessa aspekter har direkta konsekvenser för säkerheten ombord, eftersom en stor andel av olyckorna och tillbudena på fiskefartyg fortfarande är kopplade till den mänskliga faktorn, oavsett om de beror på bristande kunskap, utbildning eller trötthet.
35. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa högsta möjliga säkerhetsstandarder ombord på fartyg, oavsett deras storlek. Parlamentet uppmanar sektorn att införa bästa möjliga villkor för säkerhet ombord.
36. Med beaktande av EHFVF:s nuvarande möjligheter att stödja hälsa, säkerhet, arbetsvillkor och energieffektivitet ombord på fiskefartyg insisterar Europaparlamentet på att den nuvarande användningen av bruttodräktighet som måttstock för att mäta fiskekapaciteten i EU skulle kunna hämma förbättringar av fartygens energieffektivitet, säkerhet och komfort, eftersom det begränsar möjligheterna att ersätta och modernisera dem eller öka utrymmet, även om det inte ökar fartygens förmåga att fiska mer. Parlamentet betonar att detta i sin tur hämmar förbättringen av ovannämnda egenskaper, en förbättring som i slutändan skulle främja sysselsättningen, kustsamhällenas utveckling och sektorns attraktionskraft, särskilt för ungdomar och kvinnor.
37. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande om energiomställningen inom EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor¹⁵, som syftar till att säkerställa att fiskerisektorn bidrar till att EU blir klimatneutralt 2050, samtidigt som man ser till att fisket i EU är socialt, ekonomiskt och miljömässigt hållbart. Parlamentet påpekar att denna övergång står inför ett antal hinder, såsom den nuvarande definitionen och begränsningarna av fiskekapaciteten. Parlamentet påminner om att vätgas-, ammoniak- eller elmotorer i allmänhet är tyngre och större än motsvarande dieselmotorer och att deras installation ombord därför kräver ytterligare bruttotonnage samt att det råder brist på anpassad teknik, att kostnaderna är högre och att det saknas forskning och utveckling med särskild inriktning på fiskeri- och vattenbrukssektorerna. Parlamentet beklagar att dessa hinder inte tas upp i kommissionens meddelande.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå åtgärder för att tillgodose behovet av att underlätta utfasningen av fossila bränslen inom fiskerinäringen, lösa

---

¹⁵ COM(2023)0100.

problemet med åldrande fiskefartyg och förbättra säkerheten och arbetsvillkoren. Parlamentet anser att sådana åtgärder, när så är lämpligt, skulle kunna omfatta

–ett fullt utnyttjande av den tillgängliga bruttodräktigheten inom de nationella kapacitetstaken,

–omdefiniering av fiskekapaciteten, till exempel genom att undanta det sociala och säkerhetsmässiga tonnaget från beräkningen av fiskekapaciteten,

–en ökning av gränserna för fiskekapaciteten i fråga om bruttodräktighet och maskinstyrka, utan att fartygens förmåga att fånga mer fisk utökas.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra det lättare för yrkesverksamma inom industrin att få tillgång till EHFVF-medel.
40. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen och medlemsstaterna att påskynda forskning och utveckling och anpassa politiken för statligt stöd och i synergi med EHFVF för att tillhandahålla adekvat och tillräcklig finansiering så att sektorn kan uppnå en utfasning av fossila bränslen i EU:s flotta inom den snäva tidsram som krävs enligt den europeiska gröna given och andra relaterade skyldigheter.
41. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att se över EHFVF, i linje med WTO-avtalet om fiskesubventioner, som antogs vid dess 12:e ministerkonferens (MC12) den 17 juni 2022, i syfte att uppnå koldioxidneutralitet. Parlamentet begär att finansieringen av nya fartyg ska godkännas inom ramen för de parametrar som fastställs i internationella fiskeavtal.
42. Europaparlamentet efterlyser vidare utveckling av ett ekonomiskt övergångsstöd för att främja utfasningen av fossila bränslen, vilket skulle omfatta alla flottsegment. Parlamentet insisterar på att sådant stöd också bör användas för att ersätta befintliga fartyg, eftersom flottan är mycket gammal, med effektivare, säkrare, tekniskt innovativa och rymliga fartyg som bidrar till att göra sektorn mer attraktiv och främja generationsskifte.
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komplettera EHFVF-finansieringen, till exempel genom Fonden för en rättvis omställning, RePowerEU och Horisont Europa, för att underlätta utfasningen av fossila bränslen och finansiera forskning, i syfte att underlätta en rättvis ekologisk omställning som inte lämnar någon på efterkälken.
44. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att stödja forskning och tillåta innovativa redskap och tekniker för selektivt fiske som bidrar till att avsevärt minska koldioxidutsläppen och bränsleanvändningen.

Regionala fleråriga planer

45. Europaparlamentet erkänner den avgörande roll som fleråriga planer spelar som de viktigaste ramarna för långsiktig regional fiskeriförvaltning, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rådgivning, men beklagar att de inte har nått sin fulla potential.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma hur effektivt de befintliga fleråriga planerna genomförs för att säkerställa att de bidrar till den gemensamma

fiskeripolitikens mål. Parlamentet anser att dessa planer vid behov bör uppdateras och förbättras så att de tar hänsyn till socioekonomiska överväganden och förändrade förhållanden.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samordning med andra partner i området – nämligen länder utanför EU och relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationer – undersöka om fleråriga planer, liknande dem som finns i andra havsområden, skulle kunna föreslås för resten av EU:s vatten, särskilt i östra Medelhavet och Svarta havet, och hur de kan komplettera och samarbeta med redan befintliga förvaltningsverktyg i dessa havsområden.
48. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa synergier mellan regionala fleråriga planer och den särskilda havspolitik för varje havsområde.
49. Europaparlamentet anser att det är absolut nödvändigt att alla lokala och regionala myndigheter med behörighet för fiskeriförvaltning, liksom de rådgivande nämnderna, som har en grundläggande roll i detta avseende, deltar fullt ut i fastställandet, utvecklingen och genomförandet av fleråriga planer i linje med den gemensamma fiskeripolitiken.
50. Europaparlamentet betonar att fisket är den sektor som är mest beroende av friska, produktiva och motståndskraftiga bestånd och marina ekosystem och att dessa ekosystem också påverkas av de många andra användningsområdena och verksamheterna i den marina miljön, såsom sjötransporter och turism, stads- och kustutveckling, utnyttjande av råvaror och energikällor, inbegripet havsbottenutvinning, samt av havsföroreningar och klimatförändringar. Parlamentet betonar därför behovet av att förbättra genomförandet av den ekosystembaserade strategin på regional, nationell och europeisk nivå, där fleråriga planer och andra förvaltningsverktyg spelar en avgörande roll.
51. Europaparlamentet betonar behovet av konsekventa fiskeriförvaltningsåtgärder för bestånd som sträcker sig över regioner som omfattas av flera fleråriga planer, liksom för regioner som inte omfattas av fleråriga planer.

Styrning

52. Med tanke på fiskets och vattenbrukets strategiska betydelse som källa till hälsosamma och proteinrika livsmedel av hög kvalitet rekommenderar Europaparlamentet starkt att kommissionen internt ger denna politik det extra strategiska erkännande den förtjänar och ser till att ansvariga avdelningar bemannas med tillräckligt många fiskeri- och vattenbruksexperter.
53. Europaparlamentet begär att det i framtida sammansättningar av kommissionskollegiet ska finnas en kommissionsledamot som uteslutande ägnar sig åt fiske, vattenbruk och havsfrågor.
54. Europaparlamentet betonar vikten av att kommissionen inkluderar tillräckligt detaljerad information i sina årsrapporter enligt artikel 50 i den gemensamma fiskeripolitiken, så att kommissionens genomförande av den gemensamma fiskeripolitiken kan övervakas och utvärderas effektivt. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att vid översynen av den gemensamma fiskeripolitiken ändra artikel 49 för att fastställa en

tidsfrist för inlämnande av en rapport tio år efter översynen och därefter vart femte år till Europaparlamentet och rådet.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bättre stödja medlemsstaterna i genomförandet och säkerställandet av respekten för och efterlevnaden av målen för den gemensamma fiskeripolitiken. Parlamentet understryker att det är mycket viktigt att kommissionen och medlemsstaterna är transparenta i sin förvaltning av fiskeresurserna. Parlamentet betonar att transparent förvaltning är avgörande för att säkerställa en hög grad av förtroende bland EU-medborgarna och upprätthålla det goda ryktet för EU:s fiskerisektor.
56. Europaparlamentet föreslår att kommissionen och rådet ska ges parlamentet observatörsstatus som garanterar full politisk representation vid de årliga förhandlingarna om fiskemöjligheter.

Regionalisering och intressegruppers deltagande

57. Europaparlamentet betonar vikten av att stärka regionaliseringen i den gemensamma fiskeripolitiken och göra det möjligt för regioner och lokala myndigheter att i större utsträckning delta i utarbetandet, utvecklingen och utvärderingen av de nationella operativa programmen för fiske och i fiskeriförvaltningen mer allmänt, samtidigt som de befintliga möjligheterna inom den gemensamma fiskeripolitiken utnyttjas fullt ut.
58. Europaparlamentet betonar vikten av att ta hänsyn till regionala särdrag, samtidigt som man tillämpar en harmoniserad strategi för fiskeriförvaltningen i hela EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sitt samarbete inom regionala grupper, tillsammans med berörda parter, de rådgivande nämnderna och lokala och regionala myndigheter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken, i syfte att utforma regionala bevarandeåtgärder genom gemensamma rekommendationer som är bättre anpassade till särdragen i varje enskilt havsområde.
59. Europaparlamentet betonar de rådgivande nämndernas grundläggande roll när det gäller att stärka samarbetet med berörda parter och säkerställa deras lämpliga och rättvisa deltagande i EU:s beslutsprocess.
60. Europaparlamentet betonar vidare att de rådgivande nämnderna är avgörande för att tillhandahålla kommissionen och medlemsstaterna erfarenhet och kunskap samt för att lägga fram rekommendationer i frågor som rör fiskeriförvaltningen och fiskets och vattenbrukets socioekonomiska aspekter och bevarandeaspekter, och för att förklara sektorns och andra intressenters problem och på så sätt stödja och förbättra lagstiftningen.
61. Europaparlamentet understryker att de rådgivande nämnderna också spelar en nyckelroll i samband med regionaliseringen.
62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att regionala aktörer och de rådgivande nämnderna spelar en större roll i förhandlingarna och samråden med tredjeländer, särskilt Förenade kungariket och Norge. Parlamentet påpekar att kommissionen ansvarar för att organisera förhandlingarna med tredjeländer på ett sådant sätt att de möjliggör direkta kontakter och utbyten mellan berörda parter på båda sidor.

63. Europaparlamentet stöder de rådgivande nämndernas sammansättning, där företrädare för de socioekonomiska aktörerna är i majoritet jämfört med andra intressegrupper.
64. Europaparlamentet betonar vikten av att berörda parter aktivt deltar i de rådgivande nämnderna, i ett gott arbetsklimat som bygger på respekt, inkludering av alla yttranden från de olika intressentgrupperna, opartiska sekretariat, roterande ordförande och externa, regelbundna och oberoende resultatöversyner.
65. Europaparlamentet betonar vikten av att involvera de rådgivande nämnderna i parlamentets arbete, och rekommenderar därför regelbundna utbyten mellan företrädare för de rådgivande nämnderna och parlamentets berörda utskott.
66. Europaparlamentet beklagar den otillräckliga uppföljningen av och insynen i hur de rådgivande nämndernas rekommendationer beaktas i beslutsfattandet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett förfarande för att ge de rådgivande nämnderna en bättre förståelse av resultaten av deras rekommendationer, såsom att överväga en årsrapport, samt att inkludera förklaringar i specifika förslag från kommissionen, exempelvis i skälen till de relevanta lagstiftningsakterna, om hur de rådgivande nämndernas rekommendationer har beaktats.
67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt och aktivt delta i de rådgivande nämndernas möten och att bättre informera om värdet av deras rekommendationer, och uppmanar också medlemsstaterna att tillhandahålla lämpligt stöd för de rådgivande nämndernas funktion.
68. Europaparlamentet anser att gemensam förvaltning är en deltagande- och medansvarsmodell som bygger på en nedifrån-och-upp-strategi, som är öppen, proaktiv och demokratisk, och som inom ramen för en ansvarskultur bidrar till att skapa ett större kunskapsutbyte för fiskeriförvaltningen, bygga upp ett nätverk av förtroende, minska konflikter och övervinna hindren för att genomföra innovationer och nödvändiga åtgärder inom fiskeriförvaltningen samt till att skapa, genomföra och förvalta marina skyddsområden, där den har visat sig vara mycket framgångsrik.
69. Europaparlamentet välkomnar förslaget i kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitiken idag och i morgon enligt vilket kommissionen mellan våren 2023 och sommaren 2024 ska genomföra ett EU-omfattande delaktighetsbaserat och framåtblickande projekt om framtidens fiske baserat på intervjuer på plats.

Beslut som grundar sig på vetenskap och konsekvensbedömningar

70. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att basera alla sina politiska initiativ och lagstiftningsinitiativ (inbegripet genomförandeakter som fastställer begränsningar av fisket) på bästa tillgängliga vetenskapliga, tekniska och ekonomiska rådgivning (inbegripet yrkesfiskarnas empiriska kunskap) och samråd med och deltagande av fiskerisektorn och andra berörda parter samt på tidigare socioekonomiska konsekvensbedömningar där man använder innovativa verktyg såsom de som utvecklats inom ramen för CABFishman-projektet, som analyserar fiskets inverkan på kustområden.
71. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sina materiella och mänskliga resurser och förse dem med lämpliga verktyg för vetenskapliga kampanjer och projekt så att de har tillräckliga kunskaper om de arter som omfattas av bevarandepolitiken.

72. Europaparlamentet uppmanar EHFVF att tillhandahålla effektivt stöd till mer selektiva och mindre ingripande fiskemetoder för EU:s fiskeflottor, och i synnerhet för att stödja de yrkesfiskare som påverkas mest av restriktionerna, på grundval av vetenskapliga konsekvensbedömningar av användningen av specifika fiskemetoder. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja det vetenskapliga konceptet ”pêchécologie” (fiskekologi), som syftar till att jämka samman bevarandeåtgärder med en hållbar användning av havets levande resurser.
73. Europaparlamentet anser att de rådgivande nämnderna bör ges möjlighet att lämna bidrag när kommissionen begär in råd från Internationella havsforskningsrådet (Ices) och vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) för att främja närmare samarbete mellan forskare och berörda parter.
74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt informera parlamentet om dessa begäranden, särskilt hur de bidrar till målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Integrering av fiskeri i ett bredare politiskt sammanhang

75. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa att fiske och vattenbruk ges en rimlig plats i förhållande till andra sektorer i samband med utformningen av strategier och fysisk planering. Parlamentet påminner om behovet av att skapa en bättre balans mellan de olika ekonomiska verksamheter som rör den blå ekonomin för att minska och undvika konflikter och främja synergier, särskilt med infrastruktur för havsbaserad förnybar energi¹⁶, genom direktivet om fysisk planering i kust- och havsområden¹⁷. Parlamentet påpekar att detta kräver ett brett och inkluderande deltagande av berörda parter.
76. Europaparlamentet påminner om att miljöskyddskraven måste integreras i den gemensamma fiskeripolitiken i syfte att främja en hållbar utveckling, i enlighet med EUF-fördraget.
77. Europaparlamentet betonar att det är omöjligt att förvalta fisket som en fristående politik, och uppmanar kommissionen att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken i synergi med all offentlig EU-politik som påverkar vattenområdet och med beaktande av alla de utmaningar som är förknippade med Europas havsområden.
78. Europaparlamentet understryker att den gemensamma fiskeripolitiken framför allt måste vara förenlig med EU:s miljölagstiftning, särskilt med målet att uppnå en god miljöstatus i enlighet med ramdirektivet om en marin strategi¹⁸, och genomföras så att de tre hållbarhetspelarna respekteras jämlikt.
79. Europaparlamentet betonar att EU:s övriga politik och strategier måste ta tillräcklig hänsyn till och vara förenliga med den gemensamma fiskeripolitiken.

---

¹⁶ Enligt revisionsrättens särskilda rapport om havsbaserad förnybar energi i EU av den 5 juli 2023: ”De potentiella negativa konsekvenserna av utvecklingen av havsbaserad förnybar energi för fiskerisektorn behöver identifieras och hanteras bättre.”(https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2023-22/SR-2023-22_SV.pdf, s. 43).

¹⁷ Direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering, EUT L 257, 28.8.2014, s. 135.

¹⁸ Direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

80. Europaparlamentet noterar behovet av ett helhetsgrepp som säkerställer lämpligt stöd till fiskeri- och vattenbrukssektorn vid genomförandet av åtgärder som syftar till att förbättra villkoren för den marina miljön.
81. Europaparlamentet erinrar om att det i artikel 13 i EUF-fördraget föreskrivs att EU och dess medlemsstater vid utformning och genomförande av EU:s fiskeripolitik fullt ut ska ta hänsyn till djurens välfärd och samtidigt respektera medlemsstaternas lagar och andra författningar samt sedvänjor.
82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare öka den vetenskapligt baserade kunskapen om välbefinnandet hos odlade vattenlevande djur och att beakta denna forskning i den framtida utvecklingspolitiken inom vattenbruket. Parlamentet betonar att all framtida utvecklingspolitik också bör ta hänsyn till den praktiska genomförbarheten i vattenbruksförvaltningen och bör inte öka den ekonomiska och operativa bördan för aktörerna och verksamheterna, och att den också bör beakta behovet av att säkerställa lika villkor på internationell nivå.
83. Europaparlamentet anser att saluföring av rent växtbaserade produkter under handelsnamnet ”fisk” eller ”fiskarter” kan leda till viss förvirring för konsumenterna vid tidpunkten för köpet. Parlamentet hävdar att handelsnamnet ”fisk” eller ”fiskarter” bör, på den inre marknaden, förbehållas fiskeri- eller vattenbruksprodukter av animaliskt ursprung.
84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över, uppdatera och reglera begreppet ”område som är starkt beroende av fiske”, så att detta erkännande möjliggör en differentierad behandling som syftar till att bevara fisket i dessa områden genom en förmånsfördelning av fiskekvoter. Parlamentet stöder åsikten att definitionen av det uppdaterade begreppet ”område som är starkt beroende av fiske” bör omfatta produktion av animaliskt protein av hög kvalitet, bidraget till livsmedelstryggheten eller säkerställandet av ett högt mervärde för fångster och andra havsprodukter samt verksamhetens sociala betydelse.

Småskaliga fisken

85. Europaparlamentet konstaterar att vissa aspekter av den gemensamma fiskeripolitiken kanske inte tar tillräcklig hänsyn till det småskaliga fisket och att dess viktiga socioekonomiska roll i många kustsamhällen och dess strategiska roll för livsmedelsförsörjningen måste säkras.
86. Europaparlamentet anser att den gemensamma fiskeripolitiken i tillräcklig utsträckning bör ta hänsyn till det småskaliga fiskets och skaldjursnäringens mångfald, särdrag och problem.
87. Europaparlamentet framhåller behovet av större engagemang och deltagande från yrkesfiskare som bedriver småskaligt fiske i förvaltningen, definieringen och genomförandet av fiskeripolitiken samt i de rådgivande nämnderna.
88. Europaparlamentet anser att en översyn av den gemensamma fiskeripolitiken bör omfatta en gemensam, bred och lämplig definition av småskaligt, icke-industriellt och kustnära fiske. Parlamentet betonar att denna definition bör vara pragmatisk, mätbar och tydlig. Parlamentet betonar också att denna definition bör bygga på en lämplig bedömning som tar hänsyn till det småskaliga segmentets särdrag och kriterier, i stället

för att enbart fokusera på fartygens längd, i syfte att nå fram till en definition av småskaligt fiske som bättre återspeglar verkligheten inom segmentet.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med de rådgivande nämnderna föreslå en harmoniserad definition som ska ingå i en översyn av grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken så att den vid behov omfattar all EU:s fiskerilagstiftning. Parlamentet anser att ingen av de ändringar som beskrivs ovan får påverka genomförandet av EHFVF under den nuvarande budgetperioden.

Kvottilldelning

90. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna i enlighet med artikel 17 ska tillämpa transparenta och objektiva kriterier, inbegripet miljömässiga, sociala och ekonomiska kriterier, vid fördelningen av de fiskemöjligheter som finns tillgängliga för deras flotta. Parlamentet betonar att det är upp till medlemsstaterna att fastställa de kriterier som de ska använda när fiskemöjligheter fördelas.
91. Europaparlamentet välkomnar att de nuvarande fördelningsmetoderna, som till stor del bygger på historiska rättigheter, möjliggör en viss ekonomisk stabilitet inom fiskerisektorn, vilket kan vara en förutsättning som gör det möjligt för aktörerna att förnya sig och införa mer hållbar teknik.
92. Europaparlamentet betonar att ett lättillgängligt system för fiskemöjligheter tillsammans med transparenta kriterier för fördelning av fiskemöjligheter och insyn i dess praktiska tillämpning möjliggör bättre granskning, lika villkor, lika möjligheter för alla berörda parter och större förutsägbarhet, stabilitet och rättssäkerhet för fiskare.
93. Europaparlamentet beklagar bristen på insyn när det gäller fördelningen av fiskemöjligheter i vissa medlemsstater och begär att kriterierna ska offentliggöras i enlighet med tillämplig dataskyddslagstiftning.
94. Europaparlamentet anser att fördelningsmetoderna bör utvecklas och tillämpas i samråd med fiskesamhällena, de regionala myndigheterna och andra relevanta berörda aktörer, som ska säkerställa att alla flottsegment, producentorganisationer och arbetstagarorganisationer är rättvist representerade på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga råd, och att de bör inkludera skyddsåtgärder såsom tidsfrister för anmälan för att göra det möjligt för fiskarna att anpassa sig om medlemsstaterna skulle besluta att ändra sin fördelningsmetod.
95. Europaparlamentet uppmanar med kraft rådet att ta hänsyn till särdragen och behoven i varje flottsegment, inbegripet det småskaliga segmentet, vid fördelningen av fiskemöjligheter.
96. Europaparlamentet påminner om den roll som artikel 17 i den gemensamma fiskeripolitiken spelar som ett verktyg för att skapa incitament för skonsamt och småskaligt fiske och att det är upp till medlemsstaterna att utnyttja de möjligheter som erbjuds genom den, såsom incitament att använda mer selektiva fiskeredskap eller använda fiskemetoder med minskad energiförbrukning eller inverkan på livsmiljöer.
97. Europaparlamentet noterar att kommissionen kommer att inleda diskussioner mellan medlemsstaterna och berörda parter i syfte att utarbeta en handledning om fördelningen

av fiskemöjligheter i syfte att förbättra insynen, främja hållbara fiskemetoder i hela EU och stödja småskaligt fiske och kustfiske.

Producentorganisationer och fiskargillen

98. Europaparlamentet understryker producentorganisationernas roll när det gäller att främja hållbarhet, bidra till livsmedelsförsörjningen och öka tillväxten och sysselsättningen inom fiskeri- och vattenbrukssektorerna, bland annat genom
- förvaltning och genomförande av kollektiva åtgärder,
  - sammankoppling av producenter, första köpare och konsumenter i leveranskedjan,
  - främjande av livskraftiga och hållbara fiskeriprodukter för konsumenterna genom deltagande i certifieringssystem,
  - främjande av efterlevnaden av fiskerilagstiftningen, så att spårbarhet stöds och insynen och datakvaliteten i fångstdeklarationerna förbättras i syfte att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och
  - fördelning och förvaltning av fiskekvoter i vissa medlemsstater.
99. Europaparlamentet noterar vidare att i många medlemsstater är relativt få småskaliga fiskare medlemmar i en producentorganisation, och ännu färre småskaliga fiskare har egna producentorganisationer som tillvaratar just deras intressen, vilket begränsar deras möjlighet att dra nytta av denna kanal för att få tillgång till fiskekvoter. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att underlätta och uppmantra inrättandet av producentorganisationer för småskaliga fiskare.
100. Europaparlamentet betonar att sammanslutningar för yrkesfiskare, såsom fiskargillen, som arbetar för att uppnå de viktigaste målen för en producentorganisation inom ramen för den gemensamma marknadsordningen¹⁹, bör vara berättigade till ekonomiskt stöd på samma villkor som de nuvarande erkända producentorganisationerna. Parlamentet insisterar i detta avseende på att de berörda medlemsstaterna, kommissionen och fiskargillena i samförstånd bör överväga relevanta alternativ och lösningar.

Generationsskifte och kvinnors roll

101. Europaparlamentet påpekar att den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser är bland de hårdaste som finns och bidrar stort till fiskets miljömässiga, ekonomiska och sociala hållbarhet och att, även om det fortfarande finns stort utrymme för förbättringar, de framsteg som har skett under de senaste årtiondena visar vad som kan göras för att å ena sidan bidra till att göra bestånden och de livsmiljöer där fisket bedrivs mer hållbara och å andra sidan bidra för att öka yrkesfiskarnas och fartygsägarnas inkomster. Parlamentet betonar att främjandet av bland annat höga standarder för fiskerisektorns miljömässiga, ekonomiska och sociala hållbarhet är avgörande för att locka en ny generation fiskare och säkra långsiktig ekonomisk stabilitet i fiskerisektorn.
102. Europaparlamentet konstaterar att miljöskyddet är ett växande problem för européerna, särskilt de yngre generationerna. Parlamentet betonar betydelsen av hållbar fiskeriförvaltning för att locka unga fiskare. Parlamentet uppmanar i detta avseende till att man ska främja skonsamt fiske.

---

¹⁹ Rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter, EUT L 354, 28.12.2013, s. 1.

103. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att säkerställa att en del av de ekonomiska bidragen inom ramen för partnerskapsavtalen om hållbart fiske också, där så är möjligt, anslås till bättre integrering av unga och kvinnor i fiskeri- och vattenbrukssektorerna, till återställande av den marina miljön och till förbättrad kunskap om klimatsituationen och den marina miljön.
104. Europaparlamentet betonar behovet av att locka unga människor inte bara till havsfiske, utan även till förvaltning av fiskeföretag och vattenbruk, i syfte att på så sätt säkerställa generationsskiftet inom hela sektorn för vattenbruksprodukter.
105. Europaparlamentet understryker att generationsskifte är viktigt för att motverka de demografiska utmaningar som framför allt kustområden och omgivande landsbygdsområden står inför och kommer att bidra till att bevara deras kulturarv.
106. Europaparlamentet gläder sig åt att EHFVF 2021–2027 ger hjälp och stöd till unga fiskare som ska göra sina första inköp av ett fartyg eller ett fiskeföretag. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen och medlemsstaterna att främja generationsskifte genom att stödja människor som vill påbörja en karriär inom fiskerisektorn och undanröja hinder, såsom att ta itu med de höga kostnaderna för att starta företag, inkomstinstabilitet, ojämlikhet mellan könen och bristen på karriärstabilitet.
107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna vidta nya åtgärder och att vidta åtgärder som stimulerar integrationen av unga och kvinnor på alla nivåer inom sektorn och på ett bättre sätt främja generationsskifte, särskilt genom att göra alla arbetstillfällen i värdekedjan för fiske och vattenbruk mer attraktiva, säkrare och bättre betalda.
108. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att säkerställa lämplig information och utbildning, framför allt för unga, för att säkerställa kunskapsutbyte, särskilt när det gäller fiskets bidrag till hållbarhetsfrågor. Parlamentet anser att detta är viktigt för att garantera både deras personliga situation genom att bidra till att förbättra deras inkomster och därmed sammanhållningen i deras lokalsamhällen, särskilt i de mest isolerade kustregionerna med färre arbetstillfällen.
109. Europaparlamentet understryker att generationsskiften måste ta hänsyn till målen i den europeiska gröna given och behovet av att säkerställa den digitala omställningen även i en hållbar blå ekonomi. Parlamentet anser dock att generationsskiftet inte får leda till en konflikt mellan generationerna och bör inbegripa fiskare i alla åldrar som säkerställer balans i den ekologiska och digitala omställningen för att se till att erfarenhetsarvet inte går förlorat. Parlamentet efterlyser dessutom större möjligheter till rörlighet och sysselsättning i hela EU, utan svårigheter eller begränsningar när det gäller erkännandet av yrkesfiskarnas kompetens och utbildning.
110. Europaparlamentet erkänner den viktiga roll som kvinnor spelar för det logistiska och administrativa stödet till fiskefartyg samt i marknadsföringen och beredningen av fisk. Parlamentet betonar dock att dessa roller ofta förbises eller är knappt synliga, särskilt som fiskare eller befälhavare på fartyg och deras roll inom vetenskapen.
111. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att lansera initiativ för att erkänna kvinnors arbete inom fiskerinäringen och synliggöra deras roll, både genom att främja deras integrering i de olika områdena och genom att stödja en bättre representation av

kvinnor i alla representativa organisationer och enheter, och att säkerställa lika lön mellan könen.

112. Europaparlamentet erinrar om att det enligt EU:s jämställdhetsstrategi för 2020–2025 är ett krav att relevanta EU-fonder stöder åtgärder, såsom EHFVF, för att främja kvinnors balans mellan arbete och privatliv och deltagande på arbetsmarknaden, främja investeringar i omsorg, stödja kvinnligt företagande och bekämpa könssegregering.
113. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att sträva efter att säkerställa att alla program och åtgärder som syftar till att locka unga till fiskerisektorn och som genomförs inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken bidrar till att uppnå jämställdhet mellan könen.

Den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension och världshavsförvaltningen

114. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga ner mer arbete på att främja den gemensamma fiskeripolitiken som en modell för världshavsförvaltning genom att använda EU:s position i regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, frihandelsavtal och partnerskapsavtal om hållbart fiske och mer allmänt i internationella forum. Parlamentet betonar att detta kommer att vara avgörande för att säkerställa rättvis konkurrens för EU:s aktörer och för att försvara EU:s fiskeri- och vattenbrukssektors intressen på global nivå.
115. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka fördelningen av EU:s ekonomiska bidrag och säkerställa att dessa anslås till fiskeri- och vattenbrukssektorerna.
116. Europaparlamentet begär att de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas roll stärks och uppmanar kommissionen att föreslå en allmän ram för förhandlingsmandaten för deltagande i dessa organisationer. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att säkerställa att parlamentet involveras i de tidigaste skedena av utarbetandet av åtgärder och rekommendationer för antagande inom de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna på ett sätt som inte undergräver EU:s förhandlingsposition.
117. Europaparlamentet anser att det inte bör finnas något havsområde eller några relevanta fiskeresurser som inte omfattas av den relevanta regionala fiskeriförvaltningsorganisationen. Parlamentet uppmanar kommissionen att vid behov främja inrättandet av nya regionala fiskeriförvaltningsorganisationer samt anpassning av befintliga sådana i internationella forum för att förbättra skyddet av fiskbestånden och den hållbara förvaltningen av fiskeresurserna och försvara den hållbara verksamheten för de flottor som är verksamma i dessa områden.
118. Europaparlamentet påpekar att partnerskapsavtal om hållbart fiske med länder utanför EU ger ömsesidiga fördelar för både EU och partnerländerna. Parlamentet understryker att nyligen ingångna partnerskapsavtal om hållbart fiske innehåller bestämmelser om mänskliga rättigheter och integrerar lokalbefolkningens behov.
119. Europaparlamentet anser att det är absolut nödvändigt att kommissionen fullt ut respekterar alla aspekter av internationell rätt när den engagerar sig i den gemensamma fiskeripolitikens externa dimension.

120. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att den gemensamma fiskeripolitikens mål integreras fullt ut i EU:s ståndpunkter i alla internationella miljöforum, såsom konventionen om biologisk mångfald eller konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites), där frågor som rör marina biologiska resurser diskuteras.

Import och handel samt olagligt, oreglerat och orapporterat fiske

121. Europaparlamentet anser att importerade vattenbruksprodukter måste omfattas av strikta övervaknings- och certifieringsförfaranden, så att det säkerställs att de kommer från hållbart fiske och att det gäller höga hälso- och miljöstandarder samt sociala standarder som är lika stränga som de som gäller för EU-produkter. Parlamentet anser att detta bör krävas med hjälp av särskilda bestämmelser i de nya handelsavtal som förhandlas fram av EU.
122. Europaparlamentet påpekar att spårbarhetssystemet för de färska, frysta och bearbetade vattenbruksprodukter som importeras till unionen, inbegripet tonfiskfiléer som importeras inom ramen för systemet med autonoma tullkvoter, är avgörande för att uppfylla konsumenternas förväntningar genom information i syfte att förbättra livsmedelssäkerheten och möjliggöra kontroller av import från tredjeländer, tillsammans med åtgärder för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Parlamentet efterlyser en mer harmoniserad strategi i EU när det gäller genomförandet av EU-lagstiftning som rör olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.
123. Europaparlamentet påminner om att EU är den största och mest attraktiva importmarknaden för fisk och skaldjur samt vattenbruksprodukter. Parlamentet begär att denna kommersiella styrkeposition ska utnyttjas för att skydda EU-konsumenternas intressen när det gäller att främja höga standarder och EU:s sektorer, förhindra att dess partner överger avtal eller åtaganden och främja lika villkor på internationell nivå, särskilt när det gäller sociala, ekonomiska och miljömässiga standarder.
124. Europaparlamentet välkomnar att handels- och samarbetsavtalet mellan EU och Förenade kungariket inbegriper en direkt koppling mellan handelsbestämmelserna och fiskeribestämmelserna. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att säkerställa att fiskeriförhandlingarna med Förenade kungariket och andra kuststater i Nordostatlanten också kopplas till frågor som rör handel och tillträde till EU:s inre marknad.
125. Europaparlamentet understryker vikten av EU:s nolltoleranspolitik när det gäller olagligt, orapporterat och oreglerat fiske, eftersom det fortfarande förekommer på internationell nivå, inbegripet exempel på allt från bristande insyn i olagliga fiskeverksamheter till modernt slaveri, såsom är fallet med vissa kinesiska fartyg, och beklagar att otillåtna skaldjur fortsätter att säljas på ett antal EU-marknader.
126. Europaparlamentet påpekar att kommissionen och medlemsstaterna måste öka sina insatser för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och säkerställa att konsumtionen av fisk och skaldjur i EU inte bidrar till detta.
127. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka Europeiska fiskerikontrollbyråns (EFCA) roll i kampen mot olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

128. Europaparlamentet begär att alla frihandelsavtal med tredjeländer ska innehålla ett avsnitt om bekämpning av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske.

De yttersta randområdena

129. Europaparlamentet anser att vissa aspekter av den gemensamma fiskeripolitiken inte i tillräcklig utsträckning tillgodoser de yttersta randområdenas särskilda behov. Parlamentet uppmanar kommissionen och de berörda medlemsstaterna att ta itu med denna situation på grundval av artikel 349 i EUF-fördraget och genom en regionaliserad strategi som fastställts i den gemensamma fiskeripolitiken och att vid behov göra nödvändiga anpassningar.
130. Europaparlamentet framhåller de särdrag som kännetecknar fiskeri- och vattenbrukssektorerna i de yttersta randområdena. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett program med alternativ som särskilt beaktar avsides läge och ökaraktär (Posei) för fiske och vattenbruk, som liknar det som gäller för jordbruket.
131. Europaparlamentet betonar att EU-stöd och nationellt stöd till förnyelse av småskaliga flottor är av avgörande betydelse för dessa regioner. Parlamentet uppmanar särskilt kommissionen att säkerställa att riktlinjerna för analys av balansen mellan fiskekapacitet och fiskemöjligheter (COM(2014)0545) anpassas till de yttersta randområdenas särdrag.
132. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att genomföra tillförlitliga studier för att bedöma de marina biologiska resurserna i alla unionens vatten, särskilt i de yttersta randområdena.
133. Europaparlamentet insisterar på behovet av att stödja selektiva fiskemetoder, exempelvis sådana förankrade anordningar som samlar fisk som används av småskaliga fiskeflottor i de yttersta randområdena, förutsatt att sådana anordningar bidrar till hållbart och selektivt fiske.
134. Europaparlamentet betonar behovet av att avsätta nödvändiga resurser till att förbättra den vetenskapliga kunskapen om de yttersta randområdenas exklusiva ekonomiska zoner.

Klimatförändringar och andra utmaningar i framtiden

135. Europaparlamentet betonar att begränsning av och anpassning till klimatförändringarna är viktiga utmaningar som inte hanteras i tillräcklig utsträckning i den nuvarande gemensamma fiskeripolitiken.
136. Europaparlamentet betonar att fiskerinäringens insatser för att förbättra beståndens hållbarhet och åta sig att hålla dem i gott skick när god status har uppnåtts kommer att vara meningslösa om man inte tar itu med klimatförändringarna.
137. Europaparlamentet betonar med eftertryck att den vetenskapliga forskningen i högre grad behöver fokusera på samspelet mellan miljöförändringar på grund av klimatförändringarna och fiskbestånden, i syfte att undvika att utarmningen av bestånden enbart skylls på fiskeindustrin.

138. Europaparlamentet betonar att fiskare och resten av fisk- och skaldjurskedjan inte har försakat klimatförändringarna, utan snarare är offer för dem.
139. Europaparlamentet anser att vattenbrukssektorn på ett konsekvent sätt kan bidra till tillhandahållandet av ekosystemtjänster för samhället och att fiskodling i damm, alg- och skaldjursodling kan bidra till utfasningen av fossila bränslen i EU:s ekonomi och till att begränsa klimatförändringarna. Parlamentet betonar dock att koldioxidbindningen i samband med odling av alger och skaldjur är begränsad, beroende på produktionsmetod och användning, när produkten skördas. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja effektiva korta leveranskedjor, där så är lämpligt, i syfte att bidra till kampen mot klimatförändringarna.
140. Europaparlamentet påpekar att vissa vattenbruksmetoder, såsom mussel- och ostronodling samt blandodling i dammar, kan bli framgångsrika modeller för framtida utsläppskreditsystem inom ramen för EU:s klimatlagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja denna typ av miljövänligt företagande.
141. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta att främja algodling och underlätta användningen och utvecklingen av alger som livsmedel och foder. Parlamentet betonar att det finns outnyttjad potential inom algodling när det gäller att skapa nya arbetstillfällen och tillhandahålla ekosystemtjänster och miljövänligare livsmedel och foder.
142. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid översynen av den gemensamma fiskeripolitiken ta hänsyn till att havens egenskaper (temperatur, densitet, salthalt, syremättnad osv.) har förändrats under de senaste tio åren.
143. Europaparlamentet framhåller behovet av mer motståndskraftiga ekosystem genom sammanlänkade och ändamålsenligt förvaldade marina skyddsområden, som en grund för motståndskraftiga och lönsamma ekonomiska fiskesektorer.
144. Europaparlamentet betonar att motståndskraft mot klimatförändringar uppnås inom fisket genom diversifierade fiskezoner och målarter.
145. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka de mänskliga och ekonomiska resurserna för fiskeriforskning med anknytning till klimatförändringarna och utfasningen av fossila bränslen i flottan och analysera klimatförändringarnas inverkan på fiskets tillstånd och dess miljö.
146. Europaparlamentet efterlyser innovation i övervakningen av klimatförändringarnas effekter på bestånden inom ramen för ett nära samarbete mellan forskarvärlden och berörda parter, i syfte att öka reaktiviteten och utveckla anpassade förvaltningsverktyg.
147. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram verktyg och tillräckligt med finansiering för de sektorer som påverkas av klimatförändringarna.
148. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i syfte att främja den cirkulära ekonomin inom fiskerisektorn, inrätta EU-program för insamling av skräp till havs för fiskefartyg, om de är utrustade för det, och på så sätt komplettera sina inkomster under perioder då de inte kan fiska.

149. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta itu med och följa upp alla bestämmelser i den gemensamma fiskeripolitiken som inte har genomförts.

Fritidsfiske

150. Europaparlamentet betonar det brådskande behovet av att förbättra insamlingen av data om fångster från fritidsfiske. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att i den europeiska ramen för datainsamling²⁰, förordning (EU) 2017/1004, inkludera alla arter som omfattas av totala tillåtna fångstmängder och kvoter, utöver de arter som ingår i de fleråriga förvaltningsplanerna och enligt landningsskyldigheten.
151. Europaparlamentet betonar behovet av data som bedömer hur EU:s fritidsfiske påverkar de marina ekosystemen och de marina biologiska resurserna i EU:s vatten, inbegripet data om bifångster, särskilt arter som skyddas i enlighet med EU-rätten eller internationell rätt, data om fiskets påverkan på marina livsmiljöer, inklusive känsliga marina områden, och data om fiskets påverkan på näringsvävar.
152. Europaparlamentet understryker att fritidsfiske skulle kunna ha en betydande inverkan på fiskbestånden. Parlamentet välkomnar de framsteg som gjorts i samband med översynen av förordningen om fiskerikontroll och uppmanar medlemsstaterna att säkerställa att fritidsfisket bedrivs på ett sätt som är förenligt med målen för den gemensamma fiskeripolitiken.

Vattenbruk

153. Europaparlamentet påminner om vikten av vattenbruk för att garantera långsiktig livsmedelstrygghet och bidra till att tillgodose den växande globala efterfrågan på vattenbruksprodukter samt dess bidrag till att skapa tillväxt och sysselsättning för EU-medborgarna, bättre bevara ekosystem och biologisk mångfald och vara en del av en mer cirkulär förvaltning av resurser.
154. Europaparlamentet betonar att odlad fisk och odlade skaldjur som proteinkälla har ett lägre koldioxidavtryck, kräver mindre användning av naturresurser än husdjur och spelar en viktig roll i uppbyggandet av ett hållbart livsmedelssystem.
155. Europaparlamentet erkänner den roll som de strategiska riktlinjerna och de fleråriga nationella strategiska planerna spelar för utvecklingen av ett hållbart och motståndskraftigt vattenbruk.
156. Europaparlamentet beklagar att det europeiska vattenbruket har stagnerat sedan 2014 och att begränsade framsteg har gjorts när det gäller att minska den administrativa bördan och integrera vattenbruket i fysisk planering i kust- och havsområden samt i inlandet.

---

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1004 av den 17 maj 2017 om upprättande av en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 199/2008, EUT L 247, 13.7.2017, s. 1.

157. Europaparlamentet understryker att det europeiska vattenbruket är långt ifrån att nå sin fulla kapacitet och att EU:s importberoende är mycket högt, eftersom nästan 75 % av den totala mängden fisk och skaldjur som konsumeras i EU importerats från tredjeländer.
158. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja tillväxten av vattenbruk med låg miljöpåverkan, som inte bara inbegriper blötdjur och alger, utan även sötvattens- och havsodling av fisk, i stället för att främja tillväxten av lågtrofiskt vattenbruk. Parlamentet betonar särskilt betydelsen av fiskproduktion för försörjningen av EU-marknaden på grund av de importerade mängdernas omfattning (94 % under 2021).
159. Europaparlamentet påminner om att stora producentländer utanför EU fortsätter att i hög grad främja tillväxten i sin fiskodlingssektor, där EU är deras främsta exportmarknad.
160. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att aktivt stödja genomförandet av de reviderade strategiska riktlinjerna och de fleråriga nationella planerna och främja dess långsiktiga hållbarhet med fokus inte bara på miljömässig hållbarhet, utan även på den ekonomiska och sociala hållbarheten i EU:s vattenbruk.
161. Europaparlamentet beklagar att EU:s nuvarande handelspolitik inte garanterar lika villkor mellan producenter i och utanför EU, vilket kommer att göra det möjligt för vattenbrukssektorn att uppnå hållbara ekonomiska resultat och i gengäld bidra till den sociala och ekonomiska utvecklingen i EU:s regioner.
162. Europaparlamentet påminner om vikten av vattenbruk för att garantera långsiktig livsmedelstrygghet och bidra till att tillgodose den växande globala efterfrågan på vattenbruksprodukter samt dess bidrag till att skapa tillväxt och sysselsättning för EU-medborgarna, bättre bevara ekosystem och biologisk mångfald och vara en del av en mer cirkulär förvaltning av resurser. Parlamentet beklagar att det europeiska vattenbruket har stagnerat sedan 2014 och att begränsade framsteg har gjorts när det gäller att minska den administrativa bördan och integrera vattenbruket i fysisk planering i kust- och havsområden samt i inlandet. Parlamentet betonar att det europeiska vattenbruket är långt ifrån sin fulla kapacitet och att 75 % av den fisk och de skaldjur som konsumeras i EU odlas i anläggningar utanför EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att aktivt stödja genomförandet av de reviderade strategiska riktlinjerna och de nationella planerna och att främja deras långsiktiga miljömässiga, ekonomiska och sociala hållbarhet.
-
- ◦
163. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

År 2009 offentliggjorde kommissionen en grönbok med en vision om hur den gemensamma fiskeripolitiken bör se ut i framtiden. Detta inledde debatten om en reform, som antogs 2013.

Den nuvarande kommissionen ska senast den 31 december 2022 lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om hur den gemensamma fiskeripolitiken fungerar. Den bör utvärdera den gemensamma fiskeripolitiken senast 2022 för att fastställa hur man ska ta itu med frågor som inte i tillräcklig utsträckning omfattas av den nuvarande politiken, såsom den sociala dimensionen, klimatanpassning och rena hav, och reflektera över dess framtida utveckling.

Syftet med detta förslag till betänkande är att ge politisk vägledning för framtida översyner av den gemensamma fiskeripolitiken. Betänkandet innehåller en rad frågor – utan att ge svar på alla – om genomförandet av dagens gemensamma fiskeripolitik, huruvida de nuvarande målen och verktygen för den gemensamma fiskeripolitiken fortfarande är relevanta för att hantera dagens och framtidens utmaningar och huruvida vissa aspekter bör reformeras, ses över, anpassas eller förbättras.

Kommissionen har alltid haft en sund kritisk syn på politiken, och detta har varit den viktigaste drivkraften för politiska förändringar. Kommissionen bör fortsätta att främja förbättringar av politiken när så är nödvändigt.

På grund av begränsningarna när det gäller betänkandets längd är det inte möjligt att behandla varje enskild aspekt av den gemensamma fiskeripolitiken som ingår i grundförordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken. Ett val måste göras.

Betänkandet handlar därför främst om bevarande av fiskbestånd och fiskeriförvaltning, och bygger även vidare på betänkanden som redan antagits under de senaste åren om specifika frågor som maximal hållbar avkastning, landningsskyldigheten, genomförandet av artikel 17 i den gemensamma fiskeripolitiken respektive ”Fiskare för framtiden”. Tekniska åtgärder diskuteras däremot inte, med tanke på den relativt nya rättsliga ramen.

Betänkandet tar inte upp vattenbruk (som just har behandlats i en särskild resolution från Europaparlamentet) och inte heller saluföring och beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter (inom ramen för en särskild förordning som antagits parallellt med grundförordningen). Det tar heller inte upp en rad andra centrala dimensioner, exempelvis den gemensamma fiskeripolitikens strukturella pelare (inom ramen för EHFF-förordningen), kontroll (interinstitutionella förhandlingar pågår) eller brexits effekter på EU:s fiske i Nordostatlanten (också ämne för en nyligen antagen resolution).

Föredragandens ståndpunkt

Utan att gå in på särskilda åtgärder som behöver ses över anser föredraganden att den framtida gemensamma fiskeripolitiken behöver ett paradigmskifte från stela och orealistiska mål till pragmatiska och genomförbara mål.

Under de senaste tio åren (2010–2020) har vi sett en radikal förändring från en total brist på tydligt definierade mål för fiskeriförvaltningen till stela ”politiska” mål som fastställdes hastigt 2013 (då den senaste reformen av den gemensamma fiskeripolitiken antogs), utan att någon hade svar på alla frågor om effekterna av dessa mål eller hur de skulle genomföras i praktiken – erfarenhetstest fick visa om de gav resultat eller inte. Målen från 2013 har inte uppnåtts inom de fastställda tidsfristerna, men det är inte det enda problemet. Vi ser att vissa mål är omöjliga att uppnå och att andra är extremt svåra att genomföra i praktiken.

Forskare påpekar att det är praktiskt taget omöjligt att utnyttja alla fiskbestånd i ett marint ekosystem med maximal hållbar avkastning (MSY), något vi har satt som mål för 2020. Alla bestånd, särskilt i ett blandfiske, kan inte fiskas på MSY-nivåer samtidigt. Målet att genomföra skyldigheten att landa alla fångster senast 2019 låter som ett enkelt koncept, men det skapar enorma svårigheter än i dag. MSY-konceptet bör genomföras mot bakgrund av den praktiska verkligheten och med beaktande av socioekonomiska aspekter, proportionalitet och livsmedelsförsörjning.

Resultatet är misstro från yrkesfiskarnas sida gentemot politikerna, eftersom de åtgärder som vidtas är olämpliga och saknar en solid vetenskaplig grund, och misstro från samhällets sida, som anser att EU har misslyckats med att leverera det som man hade kommit överens om, men även indignation gentemot fiskare, eftersom de anses bryta mot lagen.

EU:s trovärdighet ifrågasätts. Vi behöver realistiska och genomförbara mål. Yrkesfiskarna måste involveras. I den framtida gemensamma fiskeripolitiken måste vi återupprätta och främja bilden av det ädla och svåra jobb som utförs av yrkesfiskarna – särskilt EU:s fiskare – som förser konsumenterna med hälsosamma, högkvalitativa och hållbara livsmedel.

De nuvarande målen för den gemensamma fiskeripolitiken är alltför fokuserade på miljöhänsyn. Ingen tvivlar på att sunda fiskbestånd och skydd av den biologiska mångfalden är en helt nödvändig förutsättning för en ekonomiskt livskraftig fiskerisektor, men man får inte glömma att målet för den gemensamma fiskeripolitiken inte bara är att ha rikare fiskeresurser, eller färre överutnyttjade fiskeresurser, utan också – eller i första hand – att uppnå maximalt hållbara produktionsnivåer för fisk och skaldjur, i syfte att säkerställa livsmedelstrygghet och ett positivt socialt och ekonomiskt utfall för fiskare och kustsamhällen. Därför måste fiskeri- och miljöpolitiken jämkas samman, och miljömålen kan inte få väga tyngre än den gemensamma fiskeripolitikens mål.

Goda styrelseformer, samråd i tidiga skeden och konkret deltagande av berörda parter i beslutsprocessen är grundläggande faktorer för en framgångsrik politik.

Att säkerställa lika villkor jämfört med vissa utländska flottor med lägre sociala och miljömässiga standarder som fiskar i samma zoner som EU-aktörer och som saluför sina produkter på EU-marknaden är i detta sammanhang avgörande för EU-flottornas och vattenbruksproducenternas konkurrenskraft.

Samtidigt måste vi se till att EU försvarar sina fiskesektors intressen globalt, inom ramen för sitt agerande för världshavens förvaltning. Att försvara och främja EU:s hållbarhetsmodell är fullt förenligt och bör gå hand i hand med försvaret av EU-sektorernas intressen.

EU:s fiskeri- och vattenbrukssektorer och hela värdekedjan för fisk och skaldjur är strategiska aktörer, eftersom de har en samhällelig roll när det gäller att tillhandahålla hälsosamma

livsmedel av hög kvalitet till konsumenterna. Vi måste ge dem den plats de förtjänar och generellt placera dem högt upp på EU:s politiska dagordning.

Slutligen har de yttersta randområdena särskilda begränsningar och särskilda behov, vilket fastslås i artikel 349 i EUF-fördraget. Den gemensamma fiskeripolitiken bör ta hänsyn till deras särdrag och behov och anpassas till dessa.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	24.10.2023
Slutomröstning: resultat	+: 16 -: 4 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Clara Aguilera, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Rosanna Conte, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Colm Markey, Predrag Fred Matic, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Maria da Graça Carvalho, Martin Hlaváček, Ska Keller, Gabriel Mato
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

16	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
NI	Marc Tarabella
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Colm Markey, Gabriel Mato
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Martin Hlaváček, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques, Predrag Fred Matic

4	-
ID	Rosanna Conte
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Ska Keller, Caroline Roose

1	0
ID	France Jamet

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster